

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.2. Easdem non nisi divino cordi mellificare debere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

advolemus, de vulnere ad vulnus transeantes; nec aliunde nobis pabula carpamus, cum hæc melle scatant.

l. 1. de Virgine.

Neque diversum est S. Ambrosij votum, dum piam Virginem sic alloquitur: *Quam te velim, filia, imitatrix esse hujus apiculæ, cui cibus flos est!* Et inferius: *Florem quoque tibi demonstro carpendum; illum utique qui dixit: Ego flos campi & liliam convallium, tanquam liliam in medio juncorum.*

Habes igitur florem quem libes, & de cujus membro rorem melleum, & succum nectareum carpas. Christi tui vulnera assideo suctu depasce, de Crucifixi areolis inebriare; sed (quod est in hoc genere præcipuum) si apis Christi es, ipsi Christo soli mellificare stude.

§. 2.

Easdem non nisi divino cordi mellificare debere.

Istud quippe huic sanctæ apiculæ in primis & ante omnia curandum est; ut in caverna lateris Christi alvearium sibi construat, & intra sinus divini cordis, mellis sui succum ac dulcedinem elaboret: quidquid ab ipso Christo accepit, aut de sacris ejus vulneribus spiritualis saporis collegerit, id omne ipsi Christo referens, ac fonti suo dulcitudinem omnem refundens.

Ille enim in Christi corde, aut Christi cordi mellificat, qui in DEI donis ipsisq; etiam cœlestibus solatijs, non gustum aut voluptatem suam, sed DEI gloriam, & divini cordis oblectationem exquirat; paratus utique, quantum ex se est, aut si id ex DEI gloria aut libentia magis esset, his ipsis carere DEI donis, & in perpetua desolatione & ariditate versari: quod videlicet est, etiam ex absinthio & myrrha cœleste mel carpere; estq; omnium quæ ab humana mente DEO præstari possint, obsequium ejus bonitati longè acceptissimum.

Atque

Atque itidem illud est quod sedulo curabat artificiosa illa apis DEI S. Augustinus; qui (ut ipse de se testatum reliquit) in ijs quas de se sumebat voluntarijs pennis, id unice spectabat videlicet: *ut placeam, ajebat, oculis ejus; ut delectem suavitatem ejus.* Nimirum non sibi, sed cordi divino mellificabat; quidquid ageret patereturve, aut quidquid de caelo sibi donatum esse sentiret, id ipsum ad DEI placitum ac gustum studiosè referens, nullà re se ipsum avarè aut impurè exquirens. Ad quod etiam sese aliòsve adhortans, alibi dicebat: *Ibi fige mansionem tuam, nempe in ipso sinu divini Verbi; ibi commenda quidquid inde habes; saltem fatigata fallacis.*

De util. jejun: c. 3.

L. 4. conf: c. 11.

Cujus etiam rei momentum intelligens S. Catharina Senensis, his quibus ex animo bene vellet, eam gratiam precabatur à Domino, ut sequerentur Agnum pauperem, humilem atque mansuetum, per viam sanctæ crucis, ad modum seu gustum ipsius, non autem ad modum aut gustum suum.

In suis orat.

Atque utinam hoc etiam perenne studium, hoc assiduù nostrum opus esset; non de mundi floribus fugientia & evanida (ut non jam venenata dicam, & pestifera) mella legere; sed de floridis vulneribus Christi, de cœli rosis immarcescibilibus, de ipsis etiam præsentis vitæ doloribus, qui futuræ felicitatis quidam flores sunt, de omni re denique, quæ DEI gloriæ servire possit, pietatis succum divinùmque rorem carpere; ac de ipso demum corde JESU, hoc est, de celestibus etiam DEI donis ac beneficijs (ne quid non sincerum ac purum in favis nostris sit) non nisi in corde JESU mellificare, & (quantum id fas est) ipsi suavissimo Redemptoris cordi, de labore nostro suavitatis aliquid impertire. Id etiam nobis de ipsa apum disciplina sumentibus: ut alveari nostro, hoc est, ipso Christi corde contenti, & intimâ amoris ac dolorum ejus contemplatione occupati, exinde nufquam

quam exeamus, nisi ut majori ejus gloriæ adlaborantes, undecunque carpamus quiddam quod referamus in alveum; five, unde ipsi divino cordi mellificemus.

Ad extremum concludendo huic capiti proferre placet nonnulla ex S. Bernardi Libello de Passione Domini; ubi hanc apes mysticæ circa Christi plagas occupationem pluribus exequitur, & pias mentes ad idem cœleste divinumq; mellificium hunc in modum inter cætera invitatur: *Convenit enim (inquit) ut talis modi apes simus, qua sciant sugere mel de petra. Idem enim hortus & petra, Christus. Si ergo flores querendi sunt; ubi promptius inveniuntur, quàm in dulcissimo Christo? Manifesti sunt flores virtutum & vulnerum ejus. Stet ecce expansis manibus, nudo corpore, manibus firmis & pedibus perforatis, capite inclinato. Consurge nunc & elevare, anima mea misera & infirma, & alis Fidei & Spei ad hunc hortum charitatis enitere, & eorum mentis intuitum per varia dispersum in unum collige, ac apum sedulitatem imitans, ad efficiendum mel devotionis, ad Paradisum charitatis ascende, accedens ad cor altum; quia ecce quem quæris, exaltatus est & humiliatus. Et nonnullis interjectis: Nec breviter (subdit) amplexandus est hic Paradisus; sed volandum est per singulos istius Paradisi flores, & singulorum florum folia sunt sugenda: nunc ad dexteram, nunc ad sinistram, rivulos & guttas sanguinis spargentem, propius & interius accedendum. Undelibet querenda est devotio. Ista S. Bernardus.*

Cujus extrema verba (pace tuâ, Lector, id adjiciam) defensionem nostræ licebit obtendere; si quando isto in opere, in varijs tradendis Christi crucifixi colendi modis atque artibus, minutiones fortasse videbimur. Undelibet enim (si S. Bernardum audimus) querenda devotio est. Neque verò apes (ad quarum etiam imitationem Scriptura nos vocat) secundum textum septuaginta Interpretum mellificij studio intentæ, florem quemlibet minutum, intactum prætereant,

eunt, sed libant omnes; & quos probârint, horum folia
singula sagaci osculo sollicitant, diligentia incredibili, ipsos
quoque sinus recessusve eorum perscrutantes; si quid operi
melis idoneum undelibet excerpi atque exsculpi possit.
Vade ad apem (inquit Scriptura) *& discite quomodo operaria* loc. tit.
est: ejus, inquam, in opere faciendo solertiam, studium, ac-
curationem imitare.

C A P V T X X.

*Salvatoris apertum latus, esse peregrinorum
sepulturam.*

§. I.

Quinam peregrini sepulchri jus hinc habeant.

B Petrus de Alcantara, in supra à nobis memorata de
vulnere lateris Christi meditatione, inter varia epi-
theta quibus illud exornat, appellat illud sepulturam pere-
grinorum: ad id, opinor, respiciens, quod Matthæi cap:
23. dicitur, pretio divini sanguinis, quod infelix Judas Sa-
cerdotibus restituerat, emptum fuisse agrum figuli, in se-
pulturam peregrinorum. Quæ mihi quidem appellatio, &
peridonea, & sanctæ cujusdam dulcedinis plena esse vi-
detur.

Equidem, ut ajebat David ad Dominum: *Peregrini Paral. 29. Ps.*
sumus coram te & advena, sicut omnes Patres nostri. Quos ni- 38.
mirum observat Apostolus, etiam in terra repromissionis de- Heb. 11.
monatos tanquam in aliena, in casulis (aut tentorijs) habitan-
do: expectantes fundamenta habentem civitatem; & confi-
tentes, quia peregrini & hospites sunt super terram. In quem
etiam sensum discipulos suos Salvator ajebat quidem in Joann. 17.
mundo esse, attamen non esse de mundo: quod nempe in
mundo,